

Усебеларуская нарада па ўраджайнасці Уключаемся ва ўсесаюзнае спаборніцтва МТС

Прамова тав. БЛЯХЕРАВАЙ Раісы

(АГРАНОМ МЕНСКАЯ 1-й МТС)

Таварышы! Работы, работнікі, трактарысты і служачыя Менскай першай МТС прасілі перадаць прытаненне ўраду ордэназнамай Беларускай ССР і яе кіраўнікам тт. Гінало і Галадзеу. (Апладысменты).

Таварышы, вялікаму твару пшасівага і радаснага жыцця таварышу Сталіну мы абавязаны сёвашняй нарадай. Імя таварыша Сталіна ўпамінаюцца на ўсіх мовах зямля шара. Я можа гонар чую імя таварыша Сталіна на 55 мовах народаў Савецкага Саюза, бачыць таварыша Сталіна ў Крэмульскай залі на нарадзе майстроў высокай ураджайнасці. Іосіф Вісарыявіч Сталін стаў самым бліжнім, самым дарагім чалавекам для кожнага рабочага і калгасніка нашай краіны. Вось таму кожны з нас у сваім выступленні перш за ўсё вітае вялікага Сталіна.

Таварыш Раіса Бляхеравай

На нарадзе па ўраджайнасці ў Маскве былі лепшыя людзі нашай краіны, якія дабіліся высокай ураджайнасці на трактары, на малатарнах, на камбайнах далі рекордныя нормы выпрацоўкі. На нарадзе не толькі дзелілі вопытам работы, але і намячалі шляхі далейшага ўздыму ўраджайнасці. Асабліва добра запам'яталася мне выступленне загадчыка сельскагаспадарчым аддзелам ЦК ВКП(б) таварыша Якаўлеў. Ён спыніўся на шасці пытаннях па аграхатнасці, якія вырашаюць уздым ураджайнасці.

На-першае, аб севабароне. Гэта справа вельмі складаная, але затое севабароты даюць вялікае павышэнне ўраджайнасці. Таму барацьба за іх укараненне ў калгасах — гэта неадкладная задача ўсіх нас.

Аб афектыўнасці севабароты гаворыць наступны прыклад. У нас ёсць Стручынскі сельсовет. Ён быў самым адсталым у раёне. Але пасля таго, як там у сядзі калгасах увялі севабароту, мы маем там павышэнне ўраджайнасці на 3—4 цэнтнераў з гектара. А тры-чатыры гады таму навал у гэтых калгасах не хапала свайго насення.

Галадзеў: — Якая сярэдняя ўраджайнасць па ўсіх калгасах? Бляхерава: 11,8 цэнтнера па зярняках і па бульбе 150 цэнтнераў. У гэтым годзе мы забяспечым ураджайнасць па калгасах МТС 18—20 цэнтнераў з гектара.

Другое пытанне, на якім спыніўся таварыш Якаўлеў, гэта аб вольбе. Звычайна мы даем весткі, што вольба выкарана на 100 проц. Тав. Якаўлеў кажа, што треба даваць весткі так: жытвенскага зябітва столькі-та гектара, вераснёўскага столькі-та, талды можна вызначыць, якая будзе ўраджайнасць. Калі гэта будзе раніша зябітва, то ясна, што будзе добры ўраджай, а калі позніе зябітва, то гэта толькі весткі, а не павышэнне ўраджайнасці.

Трэцяе пытанне — аб насенні. Таварыш Якаўлеў гаворыць, што ў палборы насення треба быць тварцом, треба ведаць, на якім

участку калгаса той ці іншы гаўтук насення будзе добры. Сяўба гаўтуковым насеннем дае вялікае павышэнне ўраджайнасці.

Наступнае пытанне, на якім спыніўся тав. Якаўлеў, гэта аб папарах. Мы павінны гутарыць не наогул аб папарах, а канкрэтна аб ранніх папарах, бо толькі раннія папараў рэзка павышаюць ураджайнасць.

Вялікае значэнне ў нашых умовах мае лубінавы папар. Я не буду даказваць, што лубін дае павышэнне ўраджайнасці. Вы самі пераканаліся ў гэтым і ведаеце карысць лубіны. Прышоў час на ўсю шырыню паставіць пытанне аб шырокім пложчы лубінавага лубіны.

Чэсварыны аграхатнічныя мерапрыемствы, якія могуць даць добрыя вынікі, у БССР ішча не прымяняюцца. Такое важнейшае мерапрыемства, як лубінавыя глебы перад зябітвом ворывам, у БССР не атрымаў шырокага распаўсюджвання, а між тым гэта мерапрыемства правярана на практыцы і апаена як адно з важнейшых.

Вельмі важным мерапрыемствам з'яўляецца радкавая сяўба. Але і з гэтым мерапрыемствам у нас ішча пакуль што справа абстаіць дрэнна.

Некалькі слоў аб яравізацыі. Яравізацыя ва ўмовах Беларусі ў 1935 годзе праводзілася ўпершыню. Я асабіста праводзіла гэта мерапрыемства на 50 гектарах. Не ва ўсіх калгасах атрымаўся добры вынік. У трох калгасах мы атрымалі павышэнне ўраджайнасці ад 3 да 4 цэнтнераў з гектара. У двух калгасах па 2 цэнтнера, больш выкладней — 1,75 цэнтнера, а ў астатніх 5 калгасах яравізацыя дала явянчанае павышэнне ўраджайнасці. Я глумачу гэта тым, што мы ішча дрэнна ведаем тэхніку яравізацыі, не аюм дакладна праводзілі гэту справу. Сяветы мы пастараемся навуачны нашым людзям тэхніку яравізацыі, і насам яравізацыям насеннем на 50 гектараў, а значна больш.

Ішча наогул кат-лабараторыі. Тут нам няма чым пахваліцца. Усім нам треба павучыцца ў украінскай, як треба праводзіць кат-лабараторыі. У іх там

ёсць багаты вопыт, а ў нас ва многіх мясцах кат-лабараторыі да гэтага часу ганебна неадпавядаюць.

Аб аграхомах. Праўдзіць да нас патрабаванні, каб мы дапамагалі ў павышэнні ўраджайнасці, гэта-ж наш прамы абавязак. У нас сваіх пазааэляікаў работы няма. Самым лепшым паказальнікам для аграхома будзе добры ўраджайнасць на калгасных палках, дае ён працу.

Але не да ўсіх аграхомаў добра адносяцца на мясцах. Часта мы бачым такія а'яны, калі аграхома напраўце пару месяцаў у адным а раёну, а потым перабягае ў іншае месца. Зразумела, што ёсць тавы, якія займаюцца лятучымствам. Але няма та з перабягаючых на іншую работу — гэта людзі, якіх не стварылі неабходных умоў для іх работы. А калі ўмоў для аграхома добрыя, значыць, і аграхома старанна лепш працывае. Прышоў час, калі кожны раён можа і павінен забяспечыць сродкамі пераа'явання сваіх аграхомаў.

Галадзеў: — Веласіпед вам паграбен.

— Я купіла ў Маскве веласіпед. Я-ж кажу наогул, што аграхомам треба прадаставіць сродкі пераа'явання, тавы ішча не будучы трапіць свой час на пераходы ад аднаго калгаса ў другі і ладучы больш карысці, чым да гэтага часу.

Дэлегацыя Менскага раёна дараўчыла мне выкліканні на спаборніцтва Віцебскі і Гомельскі раёны, бо мы з імі ўжо раней спаборнічалі. Дадаткова выкліканне на спаборніцтва Слуцкі раён. (Апладысменты). Мы запрашаем гэтыя раёны на зябт ударнікаў-калгаснікаў Менскага раёна, і там мы заключым з імі дагавор. А пакуль што я скажу, па якіх пунктах мы мяркуем спаборнічаць. За бліжэйшыя 3—4 гады давесці ўраджайнасць па зярняках не менш, як 92 пулы з гектара і па бульбе не менш 1.000 пулоў з гектара.

Гэта ў сярэднім па раёну. Па дагавору, які мы заключым з Чэрнігаўскай вобласцю, мы абавязваемся па 800 калгасах БССР пап'ўраджайнасць у 1936 годзе па 150 пулоў зярняках і па 50 калгасах — па 180 пулоў. Па сваёму раёну мы мяркуем, што 5 калгасаў у нас ладучы ўраджайнасць 200 пулоў зярняках з гектара, 10 калгасаў — 180 пулоў з гектара, 20 калгасаў — 150 пулоў. (Апладысменты).

Нашы лепшыя трактарысты абавязаліся даць за сезон не менш 1.000 гектараў па трактары. Брыгады трактарных атрадаў Амброўс, Палонскі, Германевіч і іншыя — даць па 1000 гектараў па трактары.

Нашы аграхома (я гавару ад імя аграхомаў Менскай першай МТС) будучы апаборнічаць з аграхомамі Слуцкага, Гомельскага і Віцебскага раёнаў па лепшае аграхатнічнае абслугоўванне калгасаў. Абрабам нашага спаборніцтва я прашу быць радыкальна з'яўдзецца. (Апладысменты).

Лёзінавая МТС уключаецца ва ўсесаюзнае спаборніцтва машына-трактарных станцый. Разам з аграхомамі, механікамі, трактарыстамі і машыністамі малатарнаў барэм на сёбе наступныя абавязальнасці:

Сярэдняю ўраджайнасць зярняках на калгасных палках узяць з 8—9 да 13 цэнтнераў з гектара і бульбы — да 150 цэнтнераў з гектара, а ў пасобных калгасах — «Комінтэрна», Лёзінаўскага сельсовета, «Алкаа ворагам», Чэрнішкага сельсовета, «Бязбожжы», Унаўскага сельсовета, «Беларуская вёска», Вялікашоўскага сельсовета, і «Інтэрнацыянал», Сутоўскага сельсовета — узяць ураджайнасць зярняках да 20 цэнтнераў з гектара і бульбы — да 200 цэнтнераў.

Узняць вытворчасць трактарна-парку да 700 гектараў па трактары «ХТЗ» і да 400 гектараў па «ОП» у перавадзе на мяккае ворыва. Давесці прадукцыйнасць трактарных малатарнаў маркі «БҚО 34» да 600 тон і «МК 1100» — да 800 тон.

Павялічыць паступленне натуральнага зярняках за работу МТС з 10 тысяч да 15 тысяч цэнтнераў і (за кошт павышэння ўраджайнасці і лепшага скарыстання машын).

Па гэтых паказальніках выкліканне на сацыялістычнае спаборніцтва Вячаскаўскай і Суражскай машынатрактарных станцый.

Дырэктар МТС НАРТЫШ-БЛУН.

Прапойская МТС выканалла вытворча-фінансавы план 1935 года на 151 процант, звярнуўшы 45 тысяч рублёў дзяржаўнай датацыі.

Уключыўшыся ва ўсесаюзнае спаборніцтва МТС, мы абавязваемся ў 1936 стыханаўскім годзе давесці сярэдняю выпрацоўку па трактары «ХТЗ» да 600 гектараў і эканомію гаручага 112 тысяч кілаграмаў. Прадукцыйнасць малатарнаў «МК 1100» давесці да 800 тон і «БДО 34» — да 500 тон.

Конт апрацоўкі аднаго гектара зябітва да 21 рубля супроць 43 руб. 87 кап. у 1935 годзе, эканомію 220.840 рублёў.

У 1936 годзе абавязваемся ў калгасах, якія абслугоўваюцца МТС, узяць ураджайнасць зярняках да 12 цэнтнераў з гектара, бульбы — 140 цэнтнераў, ільняноўскага — 4 цэнтнера, канпельняны — 5 цэнтнераў. Для таго, каб забяспечыць гэты ўраджай, мы забяспечым выкажу 69 тысяч тон тносу, 34.300 тон торфу, 346 тон пополу, 198 тон фасфарытнай мукі і 66 тон калійнай солі. Прычым гаўтуковым насеннем засеем 1.800 гектараў.

Да веснавых работ падрыхтоўваем 98 новых трактарыстаў, 15 брыгадэраў трактарных брыгад, трох камбайнераў і 8 трактарыстаў для работы на «ХТЗ».

Дырэктар МТС КОЙДА.

Усім нагрэматым пайшоў у Чырвоную армію тав. Казароў. Праслужыўшы 4 гады ў Чырвоным флоце, т. Казароў вярнуўся, маючы аспеку за чырвоноармейскую і дзве спецыяльныя — тэнера 5 разраду і кулічара 6 разраду. На здымку б. чырвоноармейцаў у. Казароў расказвае дапрывулінімам 1914 г. нараджэння калгаса імя Казарэва, Жлобінскага раёна, аб Чырвоным флоце.

ДАМО КРАІНЕ 500 МІЛЬЕНАЎ ШТУК ЦЭГЛЫ АДКАЗ СПРАВАЙ НОВЫ РЭКОРД ЦАГЕЛЬНАГА ЗАВОДА № 3

Віншавальная тэлеграма тав. ГІКАЛО рабочым менскіх цагельных заводаў № 1 і № 3, лаўным рэкордную выпрацоўку цэглы, і адова стыханаўскай гэтых заводаў выклікала новы магучы ўздым творчага энтузіязму сарод усіх рабочых цагельнай прамысловасці.

29 і 30 студзеня на заводах №№ 1, 3, 5—6 і інш. абдыліся мінтангі, агучылі сходы, на якіх рабочыя прапаравалі тэлеграму тав. ГІКАЛО і адову стыханаўскай. У алкаа рабочыя-цагельнікі абавязаліся ішча больш разгарнуць стыханаўскі рух, ішча вышэй узяць прадукцыйнасць працы.

— Заданне ордэназнамай кіраўніка БССР выканал, даючы ў 1936 годзе не менш 500 мільянаў штук цэглы, — адпавядаўна заявілі на мінтангах рабочыя.

Рабочыя цагельні № 3 узялі на сёбе абавязальнасць давесці выпрацоўку праса да 45.000 штук цэглы-сырцу. У гэтым годзе ў перадапоны і ўзео стыханаўскай дэкады рабочыя калектывы на уельні перакраў узятае самаавабавязальнасць. За 8 гаўтін заавабавілі на аднамундштучным прасе сістэмы «Морэ» 46.600 штук цэглы-сырцу, пераарышы гэтым самым рэкорд цагельні № 1, даўшы 46.000 штук цэглы-сырцу на двухмундштучным прасе.

Гэты новы поспех дасягнут дзякуючы стараннай падрыхтоўцы, правядзенай напарэдалні ды-

рэктары і тэхнічным кіраўніцтвам завода. Былі ўлічаны недахопы мінулых дэкад стыханаўскай дэкады. 21 студзеня, у першы дзень стыханаўскай дэкады, завод меў 42 мінуты прастою з-за неабавязальнасці нямбралай глінай, адсунасці добрага стыханаўскага дроту. Адгонтшык не паспяваў ілпраўляць ваганеткі ў сушылку, што таксама затрымлівала работу. Гэтыя недахопы былі ліквідаваны.

Апрача таго завод дабіўся павелічэння прапусцінай адовольнасці штучнай сушыльні і 16 тэц. штук цэглы да 34—35 тэц. штук у суткі. Замест ранейшых трох сутак цэглы сушыцца зараз 34 гаўтінны.

Рабочы калектыв цагельні № 2-4, прапрацаваўшы на агучылім сходзе тэлеграму тав. Гінало і адову стыханаўскай цагельных заводаў № 1 і № 3, узяў на сёбе рад самаавабавязальнасць па павышэнню прадукцыйнасці працы.

3 і лютага на заводзе праводзіцца стыханаўскае дэкада. За першы дзень план выканал 25.000 штук цэглы-сырцу, вылучыла 34.200 штук. Брыгада на аб'екту (брыгадэр Багдановіч) дабілася 15-мэтровага агню. Брыгада па выгнуршы ў клеткі ў гэты дзень выканалла заданне на 214 проц. Стыханавец т. Гаўрын, прапуючы на замацы фургт і абмазны скляпення печы, даў 300 проц. свайго нормы.

Дырэктар леспрагаса ШУЛЬГІН.

ТЭХВУЧОБУ ПРАВОДЗЯЦЬ НА-ХАДУ

Доўга чакалі рабочыя фабрыкі імя Тальмана (Менск) арганізацыі тэхнічнай вучобы. Кіраўнікі фабрыкі, красалоўна гаварачы на мінтангах аб разгортванні стыханаўскага руху, зусім заблылі аб важнейшай умове для гэтага — павышэнні тэхнічнага ўзроўню рабочых. Дырэктар фабрыкі тав. Лушыц спадзяваўся на фабром, а ў фаброме за апошні месяц змянілася тры старшнікі, таму ніхто фактычна і не заняўся арганізацыяй вучобы.

27 студзеня зусім выпадкова некаторыя рабочыя даведліся, што ў гэты дзень будзе заняткі. Даўгачаканы дзень наступіў.

Але з першага-жа заняткаў рабочыя растарваліся. Заняткі прайшлі выключна неарганізавана, праводзіліся на-хаду, у часе абеднага перапынку. Заняткі працягваліся ўсёго толькі 25—30 мінут, ніхто да заняткаў не падрыхтаваўся, прысутчыла зусім нязначная колькасць.

Вось што расказвае стыханавец ітхамованага пеха т. Чыцько. — Аб часе вучобы рабочым не было абвешчана. Многія на занятках не прысутчылі. Да нас у пэх прышоў выкладчык Наплян і чытаў з газеты аб мэтадэе рубікі скурны адным стыханаўцам абвучкова прамысловасці. Не паспелі праслухаць, як зусім треба было прыступіць да работы.

Зусім пільночына, што ад такой «вучобы» ніякай карысці рабочым.

Стыханаўца Саламонава законна патрабуе стварэння сярэдняга ўзроўня нармаўнага павышэння ўзроўню тэхнічных ведаў. А нармаўнага ўмовы гэта перш за ўсё: добрая падрыхтоўка паміжання для вучобы, выбар тэмы, цікавай слухоўцу, забяспечанне літаратурай, вызначэнне часу заняткаў найбольш выгодага для рабочых.

На жаль, нават гэтыя элементарныя ўмовы не створаны.

В. ЦІХАНЕНКА.

ЛЕСАРУБЫ-ТЫСЯЧІКІ НЕ ЗДАЮЦЬ ТЭМПАЎ

Другі дзень стыханаўскай пільнаеўкі па Барысаўскаму леспрагасу даў лепшы паказальнік, чым першы. Алчачова з павелічэннем выхадэ лесурубаві і выхадэ палову ў лес на выдэ ўчастку значна павялічыла прадукцыйнасць працы.

28 студзеня было загатоўлена 6.175 кубаметраў драўніны, вывезена 5.145. Лесарубы-тысячкікі не адоўчы сваіх тэмпаў. Брыгада

Кандраціча з Барысаўскага лесрагаса, учатоух, загатоўла 104 кубаметры. Лесаруб Сінічэвіч Д., прапуючы лучковай пільвай, загатоўваў 17 кубаметраў. На гэтым участку прадукцыйнасць працы кожнага лесаруба ўзнілася да 7,6 кубаметраў за дзень, у Вялікім лесрагасе да 8,7 кубаметраў.

Дырэктар леспрагаса ШУЛЬГІН.

палкам пільняччыні і маставіні апраўданы. Абмежаваны тэму твора рамкамі літаратурнага асяроддзя, К. Крапіва не адоўчы лепшых шырокага плана, і творчыя намеры аўтара стварыць востры палітычны памфлет у гэтым творы не былі поўнасьцю рэалізаваны.

Пакаа жорсткай класавай барацьбы выкол арганізацыі калгаса — гэта тема рамана К. Крапіва «Мядзведзічы». Вострыя сатырычныя арысоўкам, дакладнай мовай адоўчы аўтара паказаць, як з надыходам калектывнага жыцця гіне патрыярхальнае аснову быту селяніна. У вёсцы нараджаюцца новыя людзі, якія не звалаюцца на прадзедліны класавая ворага, амаавацца на пераа'яванню вёска на новых сацыялістычных пачатках (Рыгор, Шура, Юлія) — малюнак цёмнай глухой вёсцы, у якую прасякае святло і культура. Гэта надае яго раману значную тыповасць і праўдзінасць.

К. Крапіва працуе і на участку драматургіі. Песа «Канен дружба» (1934 г.) распавядае новую для нашай беларускай савецкай драматургіі тэму дружбы. Гэту тэму аўтар вырашае ў неспадзяваным і ўскрыцім асноўных з-божмернасцей нашай эпохі. Дружба ёсць вынік класавай барацьбы і на аснове адносін да гэтай барацьбы яна і ўзнікае — вось аснову тэзіс аўтара. Гэты тэзіс бы праследзіць праз усю п'есу ў вельмі вуглавым драматычным плане, абавязачым сапраўднаю сутнасць класавай барацьбы.

З вялікай мастацкай выразнасцю К. Крапіва падае вобраз Карпейчыка — чалавека новай растуць сацыялістычнай фармацыі, і праз развіццё гэтага вобраза, аўтар развівае напільнастывае адуумічне дружба, як «сваітэа», наосінь моцны удар па буржуазных асновах марала.

Да разрыву, да аб'явічэння барацьбы супроць бядога свайго ленава таварыша, а зараз адряднае Лютынскага, Карпейчык прыходзіць не механічна. У адрядэ Лютынскага ён бачыць адряду не

Прамова тав. ТАНАЕЎСКАГА І. І.

(АГРАНОМ, ТЭХНІЧНЫ ДЫРЭКТАР СОУГАСА «ЗАЛОГ ПЯЦІГОДНІ», ПУХАВІЦНАГА РАЕНА).

Таварышы, давольце мне ад імя рабочага жамкеўца соўгаса, ад імя лепшых будаўнікоў савецкай сацыялістычнай гаспадаркі перадаць гавараче большавіцкае прытаненне нашаму любімому на стаўніку і правядуру таварышу Сталіну (апладысменты), нашым кіраўнікам БССР — таварышам Гінало і Галадзеу, пад кіраўніцтвам якіх наша Савецкая Беларусь вышша ў рады перадавых і атрымала ордэн Леніна. (Апладысменты).

Таварышы! Сёвашня наша нарада з'яўляецца глыбока рэвалюцыйнай справай. Дасягненні перадавых мы павінны будзем распаўсюдзіць, паглыбіць, узарыць ва ўсе соўгасы і калгасы, украіныць лепшы вопыт і гэтым забяспечыць на справе атрыманне ўраджаю 7—8 мільяраў пулоў хлеба штогод.

Наш соўгас «Залог пяцігодні» арганізаван выключна на балонным масіве, які да гэтага не скарыстоўваўся, а ў лепшым выпадку даваў з гектара поўтэны асаконга, нікуды ягодала сена. З моманту арганізацыі соўгаса на тэрыторыі 5.213 гектараў пачалася барацьба за асваенне гэтых балот. Ішча на былых балотах гудуць савецкія трактары, прапуюць складанія сельгасмашыны, і мы атрымліваем велізарны ўраджай.

У 1935 годзе мы атрымалі з 15 гектараў асуа па 183 пулы з гектара (апладысменты), імяною з 6 гектараў па 136 пулоў, жыта з 9 гектараў па 109 пулоў і бульбы па 1.500 пулоў з гектара.

Ці вынадовыя гэтыя дасягненні? Не, не вынадовыя. Гэта справа рук жывых людзей.

Не маючы дастатковай колькасці вучэбных дапаможнікаў у галіне культуры балот, соўгасу самому прышлося парабіць вопыты з мэтай перанясення лепшых з іх на ўсе ўчасткі. Мы парабілі вопыты па наступных тэмах: тэрміны і глыбіні апрацоўкі балотнай глебы, тэрміны пасеву, уа азвазан з балотным істэту-

Таварыш І. І. Танаяевскі

там імя Леніна, які многа нам дапамог у гэтай справе.

Але пытанне аб высокім ураджай вырашае таксама і добрая ўборка. Уборку зярняках культуры на балотных палках треба праводзіць у мінімальныя сцяслы тэрміны, бо спавяненне на 2—3 дні прыводзіць да страты 30 проц. ураджай. У 1935 годзе мы мелі немалыя страты пры ўборцы. Таму ўборку на гэтых палках асабліва патрабна механізаваць. Наша гаспадарка механічнай пільнавай сілай забяспечана на 100 проц. Але ў нас не хапае ішчых складаных машын, як жыярыкі і онопавязалкі.

У Соўскай Беларусі ёсць 2 млн. гектараў балот, асваенне якіх з'яўляецца справай нескладанай і вялікай, і гэта асваенне прынясе немалыя дэхолы сацыялістычнай гаспадарцы. Між тым, раскарчоўца аднаго гектара нам абыдзецца ад 390 да 400 руб., а ўраджай з гектара — 189 пулы штогод. Такім чынам выдаткі па раскарчоўцы могуць акупіцца за адзін год.

Нашы рабочыя калектывы соўгаса прыняў абавязак дабіцца ўраджай у 1936 годзе: жыта 18 цнт. з гектара на плошчы 50 гектараў, імяною — 23 цнт. на плошчы 15 гект., асуа — 82 цнт. з гектара на плошчы 50 гектараў, бульбы — 250 цнт. з гектара на плошчы 20 гект. Да гэтага ў нас пачата падрыхтоўка. Зымла зябівацца, падрыхтаваць машыны, насенне. Адоўчы ў нас ёсць усё перспектывы для атрымання ў соўгасе гэтых ураджай. Узятыя намі абавязальнасці мы павіны кіраўніцтвам нашай камуністычнай партыі ўрада выканал.

Някай жыве наш вялікі правадзіч таварыш Сталін (Бурыня апладысменты).

Някай жыве ЦК ВКП(б) і ўрад ССОР! (Бурыня апладысменты).

Някай жыве Чырвоная армія — вярны вартвы савецкіх граждні і яе першы камандзір — маршал Савецкага Саюза тав. Варашылаў! (Бурыня апладысменты).

Тав. Леніна, які многа нам дапамог у гэтай справе.

Але пытанне аб высокім ураджай вырашае таксама і добрая ўборка. Уборку зярняках культуры на балотных палках треба праводзіць у мінімальныя сцяслы тэрміны, бо спавяненне на 2—3 дні прыводзіць да страты 30 проц. ураджай. У 1935 годзе мы мелі немалыя страты пры ўборцы. Таму ўборку на гэтых палках асабліва патрабна механізаваць. Наша гаспадарка механічнай пільнавай сілай забяспечана на 100 проц. Але ў нас не хапае ішчых складаных машын, як жыярыкі і онопавязалкі.

У Соўскай Беларусі ёсць 2 млн. гектараў балот, асваенне якіх з

